

Ινστιτούτο Φιλοσοφικών Ερευνών

www.philosophical-research.org

Απόστολος Πιερρής

Συναντήσεις Πατρών

14 Ιουλίου 2022

και Συνέχεια από την

Συνάντηση Δελφών

Συναντήσεις Πατρών

Επόμενη Εκδήλωση

Πέμπτη 14 Ιουλίου, 7.30 μ.μ., στο Μέγαρο Λόγου και Τέχνης, Αίθουσα Διαλέξεων, 2^{ος} όροφος, Πλατεία Γεωργίου Α'.

Στους Δελφούς, ο τόπος, το ιερό και τα αναθήματα, η υπερτελής Παρουσία και η φροντίδα της μελέτης μας, ωδήγησαν σε μια καυτή εμπειρία νοερής αίσθησης.

Η απο-κάλυψη του Απόλλωνα σημαίνει την τελείωση της ανα-κάλυψης εαυτού και Θεού από τον άνθρωπο, αλλά εν ταυτώ και την υπέρβασή της.

[Αυτό είναι το νόημα της ιστορίας για τον θεότευκτο ναό των Δελφών στον Παιάνα του Πίνδαρου. Και του Αισχύλειου μύθου του Ορφέα στις Βασσάρες της Λυκούργειας τριλογίας].

Ο Αυθός της Ύπαρξης συμ-πληρώνει την Αγκάλη της Γης και την Βία του Κυρίου, αλλά και τις παραμερίζει.

Ο Έρως του Κάλλους ολοκληρώνει την Τονιμότητα του Κύκλου και την Δημιουργία της Δύναμης, αλλά και τις α-θετεί.

Η Τύμνωση του Κούρου προσ-τίθεται στην Χθόνια Κρύψη και την Φανέρωση του Κεραυνού, αλλά εν ταυτώ αντι(παρά)-τίθεται προς αυτές.

Χρόνος και Χώρος, Περιοδικότητα και Τεκτονικότητα, ο ρυθμός του χρόνου και η ενέργεια του χώρου, - υφίστανται για την άνθιση του Κάλλους, για την Επιδείξιμα του Απόλλωνα.

Και το «Τέλος» είναι το τέλος. Η Αιωνιότητα.

Ο ρόλος της ιστορίας είναι να κινείται προς την άριστη συναρμογή του Απολλωνίου άξονα προς την επιτυχή μέριμνα των αναγκών του χρόνου στις δομές του χώρου.

Σκοπός αυτής της συλλογικής κίνησης είναι η θεμελίωση της δυνατότητας του ευλογημένου ατόμου να φθάσει στο «τέλος» του, να πραγματώσει το «τί ην είναι» του, να επιτύχει την θέωσή του.

Τότε γίνεται η ενσάρκωση του θεού.

Και εν χρόνω και χώρω εορτάζει την παιδιά της αιωνιότητας, «αμεριμναίος» (κατά Ιβυκο), αιώνιος έφηβος παίζει παίζων, - οία ο Έρως του Αλκμήνα, και ο Βασιλεύς του Ηράκλειτου, ο αυτός Άναξ πρωθήβης του κάλλους.

[Το αυτό νοεί και η Σιμωνίδεια απαξίωση της διάρκειας του χρόνου, και εντολή ασπουδίας].

Ο Κόσμος και η Ιστορία υπάρχουν για την Επιδείξιμα του Θεού, ΕΙΝΑΙ η επίδειξη του Εφήβου Θεού, σπονδή και θυσία Εαυτού εις Εαυτόν.

☆☆☆

Την Πέμπτη ξεκινώντας από τα Δελφικά θα επανέλθω στα Αχαϊκά. Θα ερμηνεύσω την παρούσα κίνηση της ιστορίας ως τέρμα της προηγούμενης σειράς των αιώνων και αρχή νέου κύκλου. Οπότε όλα μπαίνουν στην θέση τους, δηλαδή κατανοούνται.

Και για τα προηγούμενα θα αντιπαραθέσω Αθήνα του Χρυσού αιώνα και Ρώμη του Αργυρού. Και θα διαπραγματευθώ την αποτυχία στον χρόνο της πρώτης και την επιτυχία της δεύτερης.

Θα αναλύσω την φιλοσοφία της ιστορίας του Πολύβιου και την ιστορική διάγνωση του *Velleius Paterculus*.

Η θεματική θα είναι και πάλι δισυνπρόστατη αλλά ομοούσια:

Ο Θάνατος της Δύσης και το «Τέλος» της Ιστορίας

Α' Μέρος

Εις Αναζήτηση της Νέας Ρώμης

Η Δυτική Τεχνητότητα και ο Ανθός της Φύσης

...iam regnat Apollo

Β' Μέρος

Τα Μυστήρια στην Δωρική και Αττικοδωρική Μορφή Συμβολισμού

(Λακωνικά Ανάγλυφα, Πύραμιδοειδής Στήλη στο Μουσείο της Σπάρτης, Διόσκουροι και Λελεγική Τριάδα – «Θρόνοι» Ludovisi και Boston)

Η Τραγωδία της Αθήνας στον Χρυσούν Αιώνα –

Γιατί Έχασε στον Μεγάλο Πόλεμο;

Δωρισμός και Δράμα στο Αττικό Κλασσικό «Θαύμα» / Δωρισμός και Μέλος στο Λακωνικό Αρχαϊκό Κάλλος.